RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 220.985 van 12 oktober 2012
in de zaak A. 202.932/X-14.972.

In zake : Kristof DESIMPELAERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8850 ANDOOIE
Brugstraat 39
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 december 2011, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2011/0159 van 8 november 2011 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen houden het onontvankelijk verklaren van een beroep strekkende tot de nietigverklaring van het besluit van 29 april 2010 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan Wilfried Desimpelaere in graad van administratief beroep de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van een landbouwloods aan de Duivelshoekstraat 9 te Rumbeke-Roeselare, kadastraal bekend sectie D, nrs. 562/c en 569/a.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 13 januari 2012.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2012.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de verzoeker onontvankelijk. Dat beroep strekte tot de vernietiging van "het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 29 april 2010" waarbij "aan de heer Wilfried DESIMPELAERE, vader van de verzoekende partij, de stedenbouwkundige vergunning (werd) geweigerd voor het regulariseren van een landbouwloods".

IV. Onderzoek van het enig cassatiemiddel

4. De verzoeker voert in een enig cassatiemiddel de schending aan van artikel 6 EVRM, de artikelen 10, 11 en 149 van de Grondwet, artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, artikel 4.8.16, § 3 en artikel 4.8.16, § 4 VCRO en artikel 4.2.23 juncto artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO.

Eerste onderdeel

5. De verzoeker stelt dat "het belang (…) niet expressis verbis (moet) uiteengezet worden" en dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen artikel 4.8.16, § 1 en § 3 VCRO en artikel 149 van de Grondwet schendt "door te overwegen dat voor de beoordeling van het belang, enkel rekening mag worden gehouden met de schriftelijke stukken".

Beoordeling

6. Artikel 149 van de Grondwet, in zoverre het bepaalt dat elk vonnis met redenen is omkleed, vermeldt een vormvereiste die onafscheidbaar is van de opdracht tot berechting van een geschil. De regel geldt voor elk contentieus college.

7. De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelt in het bestreden arrest dat "enkel het inleidend verzoekschrift, gelezen in samenhang met de wederantwoordnota, kan aangemerkt worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid, in functie van het belang dat de verzoekende partij meent te hebben" en dat "nieuwe elementen, aangebracht ter zitting, die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift (…) niet dienend (kunnen) ingeroepen worden". Het bestreden arrest beoordeelt vervolgens de ontvankelijkheidexcepties van de overige partijen over het door de verzoeker in het inleidende verzoekschrift ingeroepen belang gesteund op "het feit dat hij de vergunning, op grond van artikel 4.2.23 VCR, vormloos van zijn vader heeft overgenomen", de vermelding dat hij "nieuwe eigenaar (is) van de

kwestieuze loods" en dat "het gebrek aan stedenbouwkundige vergunning de op til zijnde landbouwexploitatie (fnuikt)".

8. De verzoeker voert niet aan ter zitting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nieuwe elementen te hebben aangebracht die geen steun vinden in zijn inleidend verzoekschrift.

9. De Raad voor Vergunningsbetwistingen beantwoordt omstandig de ontvankelijkheidsexcepties van de overige partijen en het verweer daarop van de verzoeker met betrekking tot het belang bij zijn beroep.

Het eerste onderdeel is ongegrond.

Tweede onderdeel

10. De verzoeker stelt dat artikel 4.8.16, § 1 VCRO "de zakelijk gerechtigde toe(laat) een annulatieverzoek in te dienen" en dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen ten onrechte heeft aangenomen dat het feit dat de verzoeker een zakelijk recht heeft op de loods die het voorwerp is van de geweigerde regularisatievergunning hem niet het rechtens vereiste belang geeft zoals bedoeld door artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° VCRO. Ondergeschikt verzoekt de verzoeker de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

> "Schendt artikel 4.8.16, §1 lid 1,1° VCRO de artikelen 10 en 11 GW in zoverre aan de zakelijke of persoonlijk gerechtigden en de gebruikers van een constructie de mogelijkheid wordt geboden om zich tegen een registratiebeslissing tot de Raad voor vergunningsbetwistingen te wenden, terwijl hen deze mogelijkheid wordt (ontzegd) om tegen de vergunningsbetwistingen bij de Raad voor vergunningsbetwistingen op te komen (?)".

Beoordeling

11. Artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° VCRO bepaalt dat onder meer de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, beroep kan instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Artikel 4.8.16, § 1 voorziet geen beroepsmogelijkheid voor de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een vergunningsbeslissing.

Het middel is ongegrond.

12. Bij ontstentenis van enig stavingsstuk in het rechtsplegingsdossier voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van enig persoonlijk of zakelijk recht van de verzoeker ten aanzien van de landbouwloods, is de door de verzoeker voorgestelde vraag niet pertinent en bijgevolg niet prejudicieel, zodat er geen aanleiding is om ze aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

Derde onderdeel

13. De verzoeker voert de schending aan van artikel 149 van de Grondwet, artikel 4.2.23 en 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° VCRO. Hij stelt dat hij "de geschorste vergunning vormloos (heeft) overgenomen met alle rechten en plichten". De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft "twee wezenlijke elementen van het dossier" miskend, met name dat de stedenbouwkundige vergunning van 13 november 2009 "onmiddellijk, vormloos aan (de) verzoek(er) (werd) overgedragen" en dat die laatste vergunning "in het rechtsverkeer is gebleven tot 29 april 2010". De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft ten onrechte aangenomen dat "de aanvrager van de regularisatieaanvraag zijn eigendomsstatuut niet in vraag heeft gesteld" in de vergunningenprocedure voor de verwerende partij.

Beoordeling

14. De Raad voor Vergunningsbetwistingen overweegt dat de verzoeker met het overnemen van "de vergunning, op grond van artikel 4.2.23 VCRO" "enkel (kan) verwijzen naar de basisvergunning van 26 mei 2008 (…) aan (zijn) vader Wilfried Desimpelaere verleend voor het oprichten van een landbouwloods (…)" en dat zulks "niet in(houdt) dat de verzoekende partij op heden ook aanvrager is geworden van de later door de vader van de verzoekende partij ingediende regularisatieaanvraag" en evenmin "dat zij zo maar in de plaats kan treden van haar vader die de regularisatieaanvraag (…) uiteindelijk geweigerd zag". De Raad voor Vergunningsbetwistingen stelt verder vast dat "de aanvrager van de regularisatieaanvraag zijn eigendomsstatuut niet in vraag heeft gesteld" in de vergunningenprocedure voor de verwerende partij. De Raad voor Vergunningsbetwistingen besluit "dat een weigering van een stedenbouwkundige vergunning enkel kan aangevochten worden door degene die de aanvraag heeft ingediend" en dat de verzoekende partij "niet de persoon (was) die het voordeel beoogde dat werd aangevraagd".

15. De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelt op onaantastbare wijze over de door de verzoeker aangevoerde vormloze overname van "de vergunning". In de mate dat de kritiek van de verzoeker op deze beoordeling door de Raad voor Vergunningsbetwistingen de Raad van State in de beoordeling van de zaak zelf doet treden, komt dit de Raad van State als administratieve cassatierechter uit kracht van artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet toe.

In zoverre is het onderdeel onontvankelijk.

16. De Raad voor Vergunningsbetwistingen beoordeelt de gevolgen van de overname van de vergunning van 26 mei 2008 voor het naar het recht vereiste belang van de verzoeker bij zijn beroep. In zoverre het onderdeel de miskenning van de overname van de vergunning van 13 november 2009 inroept, faalt het naar recht.

17. Het onderdeel is voor het overige ongegrond om de redenen uiteengezet bij de beoordeling van het eerste onderdeel.

Vierde onderdeel

18. De verzoeker stelt met verwijzing naar de uiteenzetting van het eerste onderdeel, dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen artikel 149 van de Grondwet en artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO juncto artikel 6.1 EVRM schendt door "een motivering contra legem uit te werken", meer bepaald door aan te nemen dat hij "slechts belang zou hebben, i.e. rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel zou kunnen lijden, als hij aantoont effectief een leefbaar landbouwbedrijf uit te baten".

Beoordeling

19. De Raad voor Vergunningsbetwistingen neemt, na verwerping van de ingeroepen hoedanigheden van belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° VCRO, aan "dat de verzoekende partij als een belanghebbende derde in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO moet worden beschouwd" en besluit, na onderzoek van de gegevens van het dossier, dat "de verzoekende partij op onvoldoende concrete wijze aantoont dat zij effectief op heden een leefbaar landbouwbedrijf wenst te exploiteren en dat deze exploitatie wordt gefnuikt door de weigering van de regularisatievergunning aan haar vader".

20. Artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing beroep kan instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

21. De Raad voor Vergunningsbetwistingen vermocht op aanvoeren van de verzoeker dat "het gebrek aan stedenbouwkundige vergunning de op til zijnde landbouwexploitatie (fnuikt)" het effectief karakter van deze op til zijnde

exploitatie in het kader van de voormelde decretale bepaling te onderzoeken. In zoverre is het onderdeel niet gegrond.

22. De Raad voor Vergunningsbetwistingen besluit dat geen daadwerkelijke (wens tot) landbouwexploitatie wordt aangetoond door de verzoeker. In zoverre het onderdeel de in het bestreden arrest gestelde bijkomende vereiste van leefbaarheid van deze landbouwexploitatie bekritiseert, vormt het kritiek op een door de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet verder concreet onderzochte vereiste. In zoverre heeft de verzoeker geen belang bij het onderdeel en is het onderdeel onontvankelijk.

Vijfde onderdeel

23. De verzoeker stelt dat artikel 4.8.16, § 1 VCRO strijdig is met artikel 6.1 EVRM indien het "aldus moet geïnterpreteerd worden dat eenieder die bewijst over een gebruiksrecht, een persoonlijk recht of een zakelijk recht op een constructie (te beschikken) niet als belanghebbende te beschouwen (is) en van hem bijkomende eisen te verlangen, waaronder effectief gebruik, leefbare inrichting, etc.". De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft artikel 149 GW en artikel 6.1 EVRM geschonden door artikel 4.8.16 § 1 VCRO niet buiten toepassing te laten "teneinde een geschil (…) tussen verzoeker en de deputatie waarbij verzoeker zijn rechten beschermd wil zien, (…) aan een rechter voor te leggen".

Beoordeling

24. Bij ontstentenis van enig stavingsstuk in het rechtsplegingsdossier voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van enig persoonlijk of zakelijk recht van de verzoeker ten aanzien van de landbouwloods, is het vijfde onderdeel niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 oktober 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,

bijgestaan door

Astrid Truyens,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Astrid Truyens **Roger Stevens**